

noget, som i alle private Forhold er anerkendt som et betydeligt Onde, og det forekommer mig da, at Staten ikke maa fremme denne uheldige Tilstand. Der maa findes en Udvej. Enten maa Staten, naar det er nødvendigt at beholde saa unge Mennesker til Telegrafbude, indrette det saaledes, at denne Stilling ligefrem bliver en indledende Stilling til noget andet — det synes absolut uforsvarligt, at den siger til de unge Mennesker, naar de er 18—20 Aar: Vær saa god, her er et tilbageholdt Beløb paa nogle Hundrede Kroner, og saa ikke levner dem synderlig anden Udsigt end en Rejse til Amerika for der at prøve at bane sig en Vej uden at have lært noget andet. Eller saa maa den, selv om det blev dyrere, ophøre med at bruge den unge Arbejdskraft, der formodentlig benyttes, fordi den er forholdsvist billig. Jeg vil altsaa slutte mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i at henstille til den højtærede Trafikministers Overvejelse, om der ikke kan gøres noget for at tilvejebringe en anden og bedre Tilstand paa dette Omraade. Det vilde være ganske anderledes for de paagældende, hvis de kunde lære noget, der kunde skabe dem en Fremtid f. Eks. som Haandværkere; men træder de i Statens Tjeneste, forekommer det mig, at Staten maa sørge for, at deres Ungdom ikke er spildt, eller ogsaa maa den lade være at benytte, d. v. s. misbruge deres Ungdomsaar.

Endelig vil jeg gerne tilføje et Par Ord om Stationsforholdene paa Frederiksberg. Jeg behøver ikke at gentage, hvad der er sagt af flere foregaaende Talere, vistnok baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og vistnok ogsaa af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), eller hvad jeg selv har sagt derom under Finanslovbehandlingen, men i dette Øjeblik, da ogsaa jeg haaber, at den højtærede Minister vil se Udveje til at imødekomme Henvendelserne fra Frederiksberg, skal jeg blot give et Par Taloplysninger. Man har neppe rigtig vurderet det Tab, det vil volde Staten, at man er ophørt at benytte Frederiksberg Station. Man har alt for meget regnet med, hvad der vilde være tabt eller vundet ved Trafikken mellem Frederiksberg og Vanløse Stationer. Men Frederiksberg er en Begyndelsesstation til et Opland, hvor bl. a. et betydeligt Antal lystrejsende om Sommeren søger ud til de store Skovstrækninger Nordvest for København; det har man ikke taget i Betragtning. Der er overleveret mig nogle Taloplysninger om Billet-

salget i de to Aar 1910—11 og 1911—12. I det første af disse Aar eksisterede Københavns og Frederiksberg Stationer, i det andet Københavns Vester-Fælledvej og Valby Stationer. Tallene, som jeg forudsætter er rigtige, viser, at der for Trafikken udefter — fra disse Stationer ud til andre — var en Nedgang i Billetsalget af 99,500 Billetter og for Trafikken indefter, fra andre Stationer indtil disse, endogsaa en Nedgang paa 176,000 Billetter, deraf de 120,000 til Frederiksunds-Banen, de 56,000 til Roskilde-Banen. Nu er det vel muligt, at det ikke lader sig gøre uden videre at slaa fast, at hele denne Nedgang skyldes de forandrede Stationsforhold paa Frederiksberg. Der kan være andre Faktorer, der spiller ind med, muligvis en uheldig Sommer kan gøre noget. Men det er dog hævet over al Tvivl, at den Omstændighed, at man helt eller saa godt som helt har hindret let Adgang til Jonstrup Vang, Hareskovene og de andre Skovstrækninger derude for Beboerne af Frederiksberg og de nærliggende Dele af København, meget væsentlig har bidraget til Nedgangen i Billetsalget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke alene vil være en Billighedshandling overfor Frederiksberg igen at sætte den i Forbindelse med Omverdenen ved egen Station, men at det i Virkeligheden vil betale sig for Statsbanerne at gøre det. Der er foreløbig ikke Tale om at tage Stationen i Brug igen i samme Omfang som i Fjor, men det er oplyst for mig, at der gaar 5 aldeles regelmæssige Tog til Frederiksberg og 3 aldeles regelmæssige Tog fra Frederiksberg, som oven i Købet ikke savner en Tredieklassesvogn; den skal findes i Togene, men benyttes ikke. Det staar i alt Fald for en Ikke-Tekniker saaledes, at det ikke kunde volde Staten Udgift at give Folk Løv til at køre med denne Tredieklassesvogn og eventuelt gøre den til to, om det skulde være. Jeg skal nøjes med denne Henstilling, som jeg ligesom foregaaende Talere efter de Udtalelser af den højtærede Minister, der foreløbig er bekendte, haaber bliver velvillig modtaget, idet jeg dog ikke har villet undlade at søge at understøtte den ved de Taloplysninger, jeg har meddelt.

Ivar Berendsen: Den gavnlige Indfyldelse, som et Samraad i Finansudvalget, efterfulgt af en Debat her i Salen, i Fjor fik Held til at øve i en Sag vedrørende den højtærede Trafikminister, idet den gav Lejlighed til at fjerne nogle Misforstaaelser og dermed ogsaa nogle Hindringer fra den saakaldte Forhandlingsrets Vej, har givet mig Mod paa ogsaa i Aar at forsøge ved et